

© Savjet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. godina. Ovaj prevod urađen je uz pomoć Fonda za ljudska prava Savjeta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund) i nije obavezujući za Sud. Više informacija može se pronaći u punoj izjavi o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informator o sudskoj praksi Suda br. 142

Jun 2011. godine

S.T.S. protiv Holandije - 277/05

Presuda 7.6.2011. godine [Treće odjeljenje]

Član 5

Član 5-4

Ispitivanje zakonitosti lišenja slobode

Brzina ispitivanja

Pretjerano odugovlačenje Vrhovnog suda i odbijanje da uvaži žalbu protiv lišenja slobode kada je period obuhvaćen mjerom bezbjednosti već bio istekao: *utvrđene su povrede*

Činjenice – U oktobru 2002. godine sudija je odobrio upućivanje podnosioca predstavke, maloljetnika sa istorijom krivičnih djela i problema u ponašanju, u ustanovu zatvorskog tipa radi liječenja. Početni period od tri mjeseca produžen je nekoliko puta dok sudija nije donio rješenje o produženju na još godinu dana koje se imalo računati od oktobra 2003. godine. U decembru 2003. godine, apelacioni sud smanjio je taj period do 1. maja 2004. godine. Podnosilac predstavke žalio se sredinom januara 2004. godine Vrhovnom sudu, koji je u novembru 2004. godine proglasio njegovu žalbu neprihvatljivom zbog nepostojanja pravnog interesa, jer je period obuhvaćen rješenjem apelacionog suda u međuvremenu istekao.

Pravo – Član 5 stav 4

(a) *Brzina* – Imajući u vidu da je apelacioni sud morao da prikupi informacije iz različitih izvora i da omogući različitim strankama da djelotvorno učestvuju u postupku, period od 63 dana koliko mu je trebalo da donese odluku nije, sam po sebi, pokrenuo pitanje brzine. Isto se nije moglo reći za postupak pred Vrhovnim sudom, koji je donio odluku 294 dana nakon što je podnosilac predstavke podnio svoj zahtjev za reviziju. Takav protok vremena činio se sam po sebi pretjeran. Koji god da su bili razlozi za odugovlačenje, domaći sudski organi bili su u obavezi da uspostave administrativne mehanizme potrebne da obezbijede da se hitne stvari brzo rješavaju, naročito kada je u pitanju lična sloboda.

Zaključak: utvrđena je povreda (jednoglasno).

(b) *Djelotvornost* – Zahtjev podnosioca predstavke za reviziju podnijet je Vrhovnom sudu nešto više od tri i po mjeseca prije isteka odobrenja apelacionog suda za upućivanje podnosioca predstavke u ustanovu zavodskog tipa u trajanju od šest mjeseci. Međutim, nije naveden razlog zašto se od Vrhovnog suda nije moglo razumno očekivati da donese svoju odluku u tom roku. U nedostatku takvog razloga, nedonošenje pravosnažne odluke, prije isteka važenja odobrenja za upućivanje podnosioca predstavke u ustanovu zavodskog tipa, bilo je samo po sebi dovoljno da liši zahtjev podnosioca predstavke za reviziju njegove praktične djelotvornosti kao preventivnog ili čak i reparativnog pravnog lijeka.

Pored toga, proglašavajući zahtjev podnosioca predstavke za reviziju neprihvatljivim jer više nije postojao pravni interes, Vrhovni sud ga je lišio svakog dodatnog dejstva koje je mogao da ima. Lice koje je bilo lišeno slobode moglo je itekako da ima pravni interes za utvrđivanje zakonitosti svog lišenja slobode čak i nakon otpusta u odnosu na, na primjer, svoje „utuživo pravo na naknadu“ koje se jemči članom 5 stav 5, kada bi to moglo biti potrebno da se obezbijedi sudska odluka koja bi oborila svaku pretpostavku po domaćem pravu da je mjera bezbjednosti koju je izrekao nadležni organ bila zakonita *per se*. Postupak odlučivanja o zakonitosti lišenja slobode podnosioca predstavke stoga nije bio djelotvoran.

Zaključak: utvrđena je povreda (jednoglasno).

Član 41: 2.000 EUR na ime naknade nematerijalne štete.

© Savjet Evrope/Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Sekretarijata ne obavezuje Sud.

[Informatori o sudskoj praksi](#)

© Savjet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. godina.

Zvanični jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod urađen je uz pomoć Fonda za ljudska prava Savjeta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On nije obavezujući za Sud i Sud ne preuzima odgovornost za njegov kvalitet. Prevod se može preuzeti sa baze podataka o sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili sa bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud dostavio. Prevod se može reprodukovati za nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede puni naziv predmeta, sa gore navedenom izjavom o autorskim pravima i pominjanjem Fonda za ljudska prava. Ukoliko je namjera da se bilo koji dio ovog prevoda upotrijebi za komercijalne svrhe, molimo vas da se obratite na adresu publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline

toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int